

ikke står i et rimeligt forhold til renteniveauet i dag. Da det i øvrigt af vedtægterne skal fremgå, om garantikapitalen skal forrentes og i bekræftende fald efter hvilke regler, jfr. forslaget § 15, stk. 2, nr. 3, vil det, da vedtægterne skal stadfæstes, kunne hindres, at der fastsættes en urimelig høj rente.

Kapitel 8.

Gensidige selskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser.

Til §§ 63-64 (§§ 49-50).

Ændringer i forhold til de gældende regler er af redaktionel karakter.

Kapitel 9.

Indbetaling af garantiandele m. v.

Til § 65 (§ 51).

Ifølge stk. 1 finder forslaget §§ 50-51 om aktier tilsvarende anvendelse på garantiandele i gensidige forsikringsselskaber. Der henvises til bemærkningerne til de nævnte paragraffer.

Bestemmelsen i gældende lovs § 51, stk. 1, 2. pkt. om, at garantiandele, der ikke er fuldt indbetalt, altid skal lyde på navn, foreslås ophævet som en følge af forslaget § 60, stk. 1, hvorefter garantikapitalen i gensidige selskaber skal være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret.

Stk. 2 svarer til forslaget § 58, stk. 1, om forsikringsaktieselskaber.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at erhvervelse af egne garantiandele kan ske uanset bestemmelsen i stk. 2, står i forbindelse med forslaget § 146, stk. 2, hvorefter et gensidigt forsikringsselskab i visse tilfælde har en pligt til at afkøbe garanterne deres garantiandele.

Til § 66 (§ 52).

Stk. 1 svarer til reglen i den gældende lov.

Stk. 2 svarer ligeledes til gældende lov dog således, at bestemmelsen om forskrivninger på garantiandele er slettet som følge af, at garantikapitalen i gensidige forsikringsselskaber skal være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i forsikringsregisteret, jfr. forslaget § 60.

Stk. 3 svarer til gældende lovs § 52, stk. 3.

Kapitel 10.

Forsikringsselskabers ledelse.

Til § 67 (§ 53).

Stk. 1, hvorefter der som hidtil skal være mindst 3 bestyrelsesmedlemmer, er formuleret i overens-

stemmelse med aktieselskabslovens § 49, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2, der svarer til aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 1. pkt., medfører bl. a., at valget af bestyrelsen i et forsikringsaktieselskab kan foretages af et repræsentantskab, såfremt vedtægterne bestemmer, at der foruden bestyrelsen skal være et repræsentantskab, og at dette skal foretage valg af bestyrelsen.

Stk. 3 svarer til aktieselskabslovens § 49, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Stk. 4 svarer til aktieselskabslovens § 49, stk. 4.

Til §§ 68 og 69 (§ 53, litra a og b).

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov. Ifølge forslaget § 69, stk. 4, fastsætter handelsministeren regler bl. a. om, hvem der skal anses for arbejdstager. De gældende regler herom findes i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 281 af 31. maj 1974 om arbejdstageres valg af medlemmer til bestyrelsen i forsikringsselskaber.

Til § 70.

Ved den foreslåede bestemmelse indføres offentlig repræsentation i forsikringsselskabernes bestyrelser. Dette gælder såvel aktieselskaber som gensidige selskaber. En tilsvarende ordning blev for så vidt angår banker og sparekasser gennemført ved lov nr. 199 af 2. april 1974 om banker og sparekasser § 9, jfr. § 16.

Formålet med offentlige repræsentanter i forsikringsselskaber er i princippet det samme som for pengeinstitutterne: at medvirke til, at generelle samfundsmæssige interesser holdes for øje i selskabernes virksomhed. Denne virksomhed består i den egentlige forsikringsvirksomhed, herunder overtagelse af lovpligtige forsikringer, og i forbindelse hermed anbringelse af de relativt store formuer, som selskaberne forvalter på forsikringstagernes vegne, idet de herved formidler en stor del af den kapital, der tilgår erhvervslivet og samfundets aktiviteter i øvrigt.

Endelig tilsigtes det at lade det samfundsmæssige indseende med forsikringsselskabernes virksomhed omfatte også varetagelsen af forbrugerpolitiske synspunkter, f. eks. ved udformningen af policer og forsikringsbetingelser og andre forhold, hvor det er naturligt, at forsikringstagernes interesser kommer til udtryk.

Udpegningen af det offentliges repræsentanter bør ske under hensyntagen til, at de skal have til opgave at repræsentere offentlige interesser og synspunkter. Fremfor speciel faglig indsigt bør der derfor lægges vægt på, at de pågældende besidder almen kvalifikation og er grundet i en erfaring og pla-